

му...Ала не виждам кой може да ме замести... Петър е меко сърдечен.
Ще му надвият...Иванича е още много млад...

И навън се чува конски тропот.Дрънченето на веригите и скрипците на
подвижния мост.Чаткат копита по двора./ Иде!

/Асен се изправя.На прага се явява Иванко.Двамата се гледат мълчаливо.
Иванко се покланя дълбоко без да сваля шапка и шлем/

ИВАНКО

Викал си ме...

АСЕН

Ти знаеш защо. С какво ще се оправдаеш?От къде тази дързост?На какво
си разчитал? Или трябва да вярвам ,че...

ИВАНКО

Измамили са те,Асене.Лжете не пестят клеветите...

АСЕН /избухва в необуздан гняв/

Измамник! И не те е срам да ме гледаш в очите! Отдавна ме предупреждаваха...Но не можах да повярвам! Ти! Ти! Който ненавиждаше ромеите повече от мене! Ти! Най-храбрият!С какво те примамиха? В кого да вярвам вече? Том изконният ни враг можа и тебе да купи? Кати! С какво? Какво ти обещаха? Българската корона? Безумецо! За да ти я отнемат после заедно с главата! Княгиня Теодора? Тяй някога примамиха Петра,като му дадоха императорската внучка.../строго и твърдо/
Кога ще се ожениш за Слава?

ИВАНКО

Не мисля да се женя.

АСЕН

Злочестник! Дързостта ти мина всички предели! Пази се,Иванко!

/обнахва меч/

ИВАНКО

Тик! Ти се пази! /изпреварва го и със кратък двубой успява да го прониза с меча си.Изчезва бързо навън/

/Асен прави няколко крачки,наведна се да вземе паднали от ръката му меч и изведнъж рухва на пода/